Вірш для сміливих.
Якщо ти боягуз — не читай!

Облиште розмови!
Скоріше облиште!
Нас можуть почути.
Тихіше!..
Тихіше...
Нехай на хвилину,
лише на хвилину,
хоча б — на хвилину
ніхто з вас
не дише.

Я зараз
відкрию вам —
тільки ж дивіться,
нікому-нікому! —
страшну таємницю...

У темному,
темному,
темному лісі,
де хмари у небі —
неначе крижини,
де трави —
залізні,
де квіти —
залізні,
є темна-претемна
старезна хатина.

А в хаті отій,
у кутку найтемнішім,

куди не дістане
ранкове проміння,
де навіть
бояться селитися
миші,
є скриня чавунна,
уся в павутинні.

Під нею
в підлозі
є дірка велика,
така превелика,
що страшно й сказать!..

А в дірці...
А в дірці...
В тій дірці —
ой, лихо! —
така темнота —
навіть дна
не видать...

А в тій темноті,
наче жаба,
холодній,
у тій темнотищі
на чорному дні
лежить таємниця,
страшна таємниця...

Та що це таке —
невідомо мені,
бо дірки —
немає,
та й хати

немає,
і лісу
немає —
я вигадав все!

А хто з вас
не вірить,
нехай перевірить:
хай вигада сам
щось таке...
От і все!